

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Obo/33/2015
Identifikačné číslo spisu:	8008200137
Dátum vydania rozhodnutia:	15.12.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Veselá Zemaníková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:8008200137.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jany Zemaníkovej a členov senátu Mgr. Ľubomíry Kúdelovej a JUDr. Anny Markovej, v právnej veci žalobcu: JUDr. Jozef Tarabčák, so sídlom Hlavná 13, Prešov, správca konkurznej podstaty úpadcu L. I., bývajúcí ul. C. XX, U. O., proti žalovanému: GRM INTENACIONAL EXPORT - IMPORT, s.r.o., so sídlom Murgašova 88, Poprad, o zaplatenie 19 708 384,78 eur (593 734 800,- Sk) s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 15. apríla 2011 č. k. 3NcCb/1/2008-175 v znení opravných uznesení zo dňa 06. mája 2011, č. k. 3NcCb/1/2008-179 a z 25. mája 2011 č. k. 3NcCb/1/2008-185, jednomyselne, takto

rozhodol:

I. Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 3NcCb/1/2008 zo dňa 15. apríla 2011 v znení opravných uznesení zo dňa 06. mája 2011, č. k. 3NcCb/1/2008-179 a opravného uznesenia zo dňa 25. mája 2011, č. k. 3NcCb/1/2008-185 v napadnutej časti mení tak, že žalobu z a m i e t a .

II. Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Prešove rozsudkom č. k. 3NcCb/1/2008-175 zo dňa 15. 04. 2011, v znení opravných uznesení č. k. 3NcCb/1/2008-179 zo dňa 06. 05. 2011 a č. k. 3NcCb/1/2008-185 zo dňa 25. 05. 2011 rozhodol tak, že žalovaného zaviazal žalobcovi zaplatiť sumu 18 512 516,69 eur, s 0,01 % úrokom z omeškania za každý deň omeškania od 19. 06. 2003 do zaplatenia, v časti o zaplatenie 74 819,093 eur konanie zastavil, v prevyšujúcej časti návrh žalobcu zamietol a žalobcovi trovy konania nepriznal.

2. V dôvodoch rozhodnutia uviedol, že považoval za preukázané, že medzi žalobcom a žalovaným došlo k uzavretiu sprostredkovateľskej zmluvy č. 002/1996 zo dňa 04. 03. 1996 a jej dodatku zo dňa 03. 08. 1996. Za preukázané mal aj to, že došlo k naplneniu čl. 4, bod 4.1, keďže z obsahu dodatku zo dňa 03. 08. 1996, ale aj z pripojeného trestného spisu ČVS: C.-XXX/XX-L.-XX a vyšetrovacieho spisu C.-XXX/XX-L.-XXXX vyplýva, že žalobca sprostredkoval pre žalovaného príležitosť uzavrieť s treťou osobou zmluvu s obsahom ako je uvedená v dodatku zo dňa 03. 08. 1996 s tým, že tento následne prostredníctvom konateľa žalovanej spoločnosti a súčasne spoločníka spoločnosti Potočný KEG Viedeň

uzavrel tieto zmluvy so spoločnosťou BENCROFT CORPORATION, a to na komodity, ako je uvedené v dodatku zo dňa 03. 08. 1996 a tiež v zmluvách, ktoré sú pripojené v trestnom spise, obsah ktorých potvrdil aj predstaviteľ spoločnosti BENCROFT CORPORATION. Napriek tomu, že žalovaný popieral uzavretie týchto zmlúv medzi uvedenými spoločnosťami, konajúci súd o ich existencii nemal pochybnosti, keďže k ich uzavretiu došlo 30. 06. 1996, a preto, ak žalobca a žalovaný uzatvárali dodatok k zmluve o sprostredkovaní dňa 03. 08. 1996 vedeli o ich obsahu a ich obsah aj premietli do uvedeného dodatku, v ktorom dodatku sa presne uvádza množstvo a komodity, ktoré boli predmetom sprostredkovateľských zmlúv. Konajúci súd z tohto dôvodu nemal za potrebné vykonať ďalšie dokazovanie ohľadne existencie týchto zmlúv a konštatoval, že riadiac sa aj právnym názorom odvolacieho súdu potom mal za to, že došlo k naplneniu uvedeného článku č. 4, bod 4.1 zmluvy o sprostredkovaní a súčasne došlo aj k naplneniu uvedeného článku č. 2, bod 2.3, podľa ktorého vznikol sprostredkovateľovi nárok na províziu, ak je uzatvorená zmluva, ktorá je predmetom sprostredkovania. Konajúci súd dospel k názoru, že v danom prípade k uzavretiu zmlúv došlo a teda sprostredkovateľovi vznikol nárok na dohodnutú províziu, ktorá ako vyplýva z vykonaného dokazovania a zo správy Ruskej obchodnej komory zodpovedá obvyklej provízii za sprostredkovanie obdobných zmlúv v uvedenom čase. Čo sa týka provízie za med', uviedol, že k došlo k stanoveniu inej provízie súdom, pretože podľa uvedenej správy bola cena za med' 2.177 USD/MT a pri 50.000.000 MT ide o cenu 108 850 000,- USD, pričom tu súd vychádzal z priemeru provízie za sprostredkovanie, ktorá sa pohybovala od 2 - 5 %, t. j. 3,5 %, takže z tejto sumy by potom výška provízie zodpovedala 3 809 750,- USD. U gazoilu pri uzavretí zmluvy na 1.500.000 MT a pri cene 1 800,- USD/MT by bola cena 27 000 000,- USD a 3,5 % provízia by zodpovedala sume 94 500 000,- USD, avšak tu bola dohodnutá výška provízie v cene 8 100 000,- USD a pri rope a dodávke 2.800.000 MT by pri cene 140,- USD/MT bola cena 392 000 000,- USD a cena provízie by potom zodpovedala 13 720 000,- USD a pri rope 6 580 000,- USD to znamená súčet 3 809 750,- USD ako provízia za sprostredkovanie obchodu s med'ou a pri ďalších už uvedených províziách 8 100 000,- USD a 6 580 000,- USD je celková provízia 18 489 750,- USD a pri kurze 30,258 Sk, ktorý použil žalobca v súvislosti s vyfakturovaním tejto provízie (správne mal byť kurz vyšší, a to vo výške 31 007,- Sk) ku dňu uzavretia zmlúv 30. 06. 2006, vid' prehľad kurzových listkov NBS za jún 1996 (č. l. 172) je potom výška provízie 559 962 078,-Sk a pri prepočte na euro kurzom 30,1260 eur, je to suma 18 587 335,81 eur, od ktorej súd odpočítal 74 819,093 eur, ohľadne ktorej žalobca zbral žalobu späť a zostala k úhrade suma 18 512 516,69 eur, ktorú sumu konajúci súd prisúdil, aj s úrokom vo výške 0,01 %, ktorú výšku si účastníci v zmluve o sprostredkovaní dohodli podľa čl. 3, bod 3.3 s tým, že tento úrok bude priznaný až od 19. 06. 2003, teda od prvého dňa po doručení predmetnej žaloby. Keďže žalobca sa vzdal práva na náhradu trov konania súd mu trovy nepriznal. V časti o 74 819,093 eur, konanie zastavil a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol.

3. O odvolaní žalovaného (č. l. 193), proti tomuto rozsudku, v časti ktorej bol zaviazaný žalovaný žalobcovi zaplatiť sumu 18 512 516,69 eur s 0,01 % úrokom (list v spise 193) rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom sp. zn. 3Obo/67/2011 zo dňa 27. 05. 2013 tak, že rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti zmenil tak, že žalobu zamietol a žalovanému náhradu trov konania nepriznal (list v spise 224).

4. V odôvodnení rozhodnutia odvolací súd za rozhodujúcou okolnosťou pre posúdenie, či podmienka pre vznik práva na províziu splnená bola označil, či zmluvy boli skutočne podpísané. Konštatoval, že keďže išlo o tvrdenie žalobcu bolo jeho povinnosťou fakt, že zmluvy uzavreté boli, preukázať napriek tomu, že on sám ako sprostredkovateľ nebol zmluvnou stranou a v mene kupujúceho záujemcu zmluvu neuzatváral. Odvolací súd v odôvodnení rozhodnutia skonštatoval, že žalobca ako podnikateľ mal pri zmluvnom vzťahu uvedeného typu postupovať tak starostlivo, aby mohol vznik svojho práva náležitým spôsobom preukázať. Tvrdenie žalovaného, že on podľa zmluvy nebol kupujúcim, ale sprostredkovateľ pre firmu Shell, odvolací súd označil za také, ktoré neobstoja. Podľa odvolacieho súdu, sprostredkovateľom podľa zmluvy je žalobca a žalovaný je v nej uvedený ako záujemca, teda ten kto má záujem uzavrieť so sprostredkovanou treťou osobou kúpnu zmluvu a že navyše o firme Shell v zmluve nie je žiadna zmienka. Z predložených dôkazov odvolací súd zároveň nezistil, že spoločnosť BENCROFT CORPORATION so spoločnosťou Potočný KEG Viedeň alebo s žalovaným zmluvu uzavrela, čo vyplýva aj z tvrdenia G. L., ktorý popiera, že akúkoľvek zmluvu s uvedenou spoločnosťou

uzavrel, čo poprel aj svojich výpovediach v trestných spisoch ČVS: C.-XXX/XX-L.-XX a C.-XXX/XX-L.-XX, ako aj samotnú pravosť respektíve fotokópii listín. Podľa odvolacieho súdu ani podpísanie dodatku k pôvodnej zmluve a časové súvislosti nie je postačujúcim dôkazom, že zmluvy uzavreté boli, keďže konanie oboch účastníkov zmluvy bolo pri zmluvnej úprave nedôsledné, nepresné a predovšetkým zo zmluvy o sprostredkovaní, od ktorej obe strany odvodzujú práva a povinnosti v predmetnej záležitosti uzavretej dňa 04. 03. 1996 je zrejmé, že táto sa týka sprostredkovania voči dodávateľovi Planeta International Company, so sídlom v Odeze na Ukrajine a spoločnosť BENCROFT CORPORATION sa v nej nespomína a ani v nej nie je uvedené čoho sa má sprostredkovanie týkať. Odvolací súd poukázal na fakt, že spoločnosť BENCROFT CORPORATION, ako tretia osoba, voči ktorej má sprostredkovanie smerovať bola rukou písaným textom doplnená až 03. 08. 1996 a rovnakým dátumom je datovaný aj dodatok č. 002 k zmluve a až v dodatku je uvedený druh tovaru, na ktorý sa zmluva vzťahuje aj spôsob určenia provízie, ale nie je uvedená celková výška provízie. Odvolací súd zastáva názor, že ak sporné kúpne zmluvy boli podpísané 30. 06. 1996 ako tvrdí žalobca, znamenalo by to, že zmluvným podkladom ich sprostredkovania nebola uvedená zmluva o sprostredkovaní, pretože jej pôvodné znenie sa na uvedené sprostredkovanie nevzťahovalo, čo však nevylučuje, že sprostredkovanie sa neuskutočnilo na základe ústnej zmluvy alebo konkludentného konania, v ktorom prípade však nemohla byť písomne dohodnutá provízia za sprostredkovanie.

5. Podľa odvolacieho súdu fakt, že zmluvy uzavreté boli, nie je zrejmý ani z dodatku č. 002 ku zmluve, nakoľko uvedenie množstva jednotlivých komodít v dodatku svedčí iba o tom, že bolo známe predpokladané množstvo tovaru, ale nie o tom, že zmluvy uzavreté už boli. Znenie článku 3 dodatku, odvolací súd označil taktiež za nepresné pretože slovné spojenie „za splnenia podmienok,“ sa dá vyložiť ako stanovenie podmienok pri splnení, do ktorých patrí aj provízia, ale aj tak, že podmienky boli splnené a preto patrí provízia. V druhom prípade, by potom podľa odvolacieho súdu nič nebránilo, aby provízia bola vyčíslená a nie uvedený iba spôsob jej určenia. V celom kontexte preto podľa odvolacieho súdu znenie čl. 3 dodatku treba považovať iba doplnenie zmluvy o chýbajúce dojednanie o spôsobe určenia výšky provízie, ale nie fakt, že zmluvy uzavreté boli. Odvolací súd dospel k záveru, že po zhodnotení všetkých skutočností žalobca skutočnosť, že spoločnosť Potočný KEG Viedeň uzavrela so spoločnosťou BENCROFT CORPORATION zmluvy o kúpe medi, ropy a gasoilu nepreukázal, a preto mu nárok na províziu nevznikol. S poukazom na ustanovenie § 220 O. s. p., preto prvostupňové rozhodnutie zmenil, návrh zamietol a o trovách konania rozhodol podľa § 224 ods. 1, 2 v spojení s § 142 ods. 1 O. s. p. tak, že žalovanému trovy z dôvodov osobitného zreteľa, keďže na majetok žalobcu bol vyhlásený konkurz, podľa § 150 O. s. p. úspešnému žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

6. O dovolaní (č. l. 248 v spise) žalobcu proti rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 27. 05. 2013 č. k. 3Obo/67/2011-224 rozhodol, ako súd dovolací, Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením č. k. 2OboV/3/2014-289 zo dňa 30. 06. 2015 tak, že rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 3Obo/67/2011-224 zo dňa 27. 05. 2013 zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie.

7. V odôvodnení uznesenia s poukazom na ustanovenie § 213 ods. 1 O. s. p. uviedol, že inou vadou konania je procesná vada, ktorej dôsledkom je vecná nesprávnosť rozhodnutia, na základe porušenia procesných ustanovení upravujúcich postup súdu v občianskom súdnom konaní. S poukazom na zápisnicu o pojednávaní pred odvolacím súdom zo dňa 27. 05. 2013 dovolací súd zistil, že odvolací súd oboznámil obsah spisu Krajského súdu v Prešove č. k. 4Cb/293/1999 s uvedením pojednávaní, ktoré sa v priebehu konania pred súdom do vylúčenia predmetnej veci na samostatné konanie (uznesenie Krajského súdu Prešov č. k. 4Cb/293/99-272 zo dňa 31. 08. 2007) konali, ale, že skutočnosť, že žalobca, ktorého právny zástupca sa pojednávania zúčastnil bol oboznámený aj s uvedeným podaním žalovaného, zo zápisnice nevyplýva a preto žalobca nemohol zaujať stanovisko k okolnostiam, ktoré žalovaný uvádzal ako jeden z dôkazov o neuzavretí kúpnych zmlúv, na základe ktorých žalobca požadoval zaplatenie vymáhanej pohľadávky a ktoré odvolací súd pri hodnotení skutkového stavu zohľadnil. Tento fakt dovolací súd označil ako existenciu dovolacieho dôvodu žalobcom namietaného a nezabezpečenie rovnocenného zákonného podkladu pre odlišné hodnotenie k akému dospel prvostupňový súd. S odkazom na ustanovenie § 213 ods. 3 O. s. p., preto konanie pred odvolacím súdom označil za také, ktoré je postihnuté inou vadou, ktorá má za následok nesprávne rozhodnutie vo

veci a rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec na ďalšie konanie.

8. Listom zo dňa 20. 07. 2016 Najvyšší súd Slovenskej republiky zaslal dožiadanie na Okresný súd v Poprade za účelom vykonania procesného úkonu výsluchu svedka L. I., bytom v U. O., ul. C. XX s tým, že po vykonaní dožiadaného procesného úkonu Okresný súd v Poprade zašle zápisnicu o výsluchu svedka spolu s vyhotovenou správou o vybavení dožiadania a trovy, ktoré vznikli v súvislosti s dožiadaním.

9. Výzvou zo dňa 27. 08. 2016 adresovanou advokátke JUDr. Ivete Tarabčákovej bol s poukazom na uznesenie sp. zn. 2ObdoV/3/2014 zaslaný dôkaz - vyjadrenia doručené Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky Ing. G. L. zo dňa 10. 04. 2013, ktorému dôkazu, podľa zrušujúceho uznesenia sa žalobca nemal možnosť vyjadriť.

10. Podaním doručeným dňa 09. 06. 2016 správca konkurznej podstaty úpadcu Peter Liptaj, JUDr. Tarabčák zaslal vyjadrenie k podaniu pána L. z 10. 04. 2013, že žalobca zaslal stanovisko, podľa ktorého kúpne zmluvy podpísal pán L. a pán T. v kancelárii p. B. v Bratislava za prítomnosti pána B. a pána I., ktoré sám L. doručil do trestného spisu a preto jeho tvrdenie, že zmluvy nepodpísal, označil za účelové. Podľa žalobcu pán I. splnil svoje povinnosti z sprostredkovateľskej zmluvy a preto žaloba je dôvodná. V prílohe zaslal stanovisko pána I..

11. Podaním doručeným 20. 06. 2016 žalobca oznámil, že v prílohe zasiela stanovisko p. I. s jeho podpisom, ktoré je totožné s tým, ktoré boli zaslané bez podpisu.

12. Podaním doručeným Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky 28. 09. 2016, Okresný súd v Poprade zaslal Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky spisový materiál po uskutočnení výsluchu svedka L. I.. Zo zápisnice o výsluchu svedka konaného dňa 14. 09. 2016 za prítomnosti svedka a neprítomnosti žalobcu, aj žalovaného (hoci boli o termíne výsluchu upovedomení) vyplýva, že svedok sa k veci vyjadroval veľa krát, naposledy v júni tohto roku a že jeho vyjadrenie predložil žalobca Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky dňa 09. 06. 2016, na ktoré sa odvoláva a je v ňom všetko uvedené, že k veci už nemá čo uviesť. V prípade, že žalobca bude mať akékoľvek ďalšie konkrétne otázky, ktoré neboli ním doposiaľ zodpovedané je ochotný na ne odpovedať.

13. Najvyšší súd Slovenskej republiky s poukazom na zrušujúce uznesenie dovolacieho súdu č. k. 2ObdoV/3/2014-281 zo dňa 30. 06. 2015 prejednal odvolanie žalobcu podľa § 385 C. s. p. na pojednávaní konanom dňa 15. 12. 2016 a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je právne nedôvodné.

14. Predmetom odvolacieho konania je žaloba doručená súdu 26. 05. 1999, ktorou žalobca uplatnil právo na zaplatenie sumy 19 708 384,78 eur (593 734 800,- Sk) s úrokom z omeškania od 10. 08. 1996 do zaplatenia ako právo na províziu dohodnutú v zmluve o sprostredkovaní č. 002/96, v ktorej sa zaviazal pre žalovaného vyvíjať činnosť smerujúcu k tomu, aby žalovaný mal možnosť uzavrieť kúpnu zmluvu s treťou osobou a žalovaný sa zaviazal zaplatiť sprostredkovateľskú odmenu.

15. Ide o konanie začaté za účinnosti O. s. p., podľa ktorého bolo doposiaľ, včítane dovolacieho konania (sp. zn. 2ObdoV/3/2014 zo dňa 30. 06. 2015) aj posudzované.

16. Z ustanovenia § 470 ods. 1 C. s. p. vyplýva, že ak nie je ustanovené inak, tento zákon platí aj na konanie začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti, a preto odvolací súd bude vec prejednávať podľa C. s. p., zákona účinného od 01. 07. 2016.

17. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom účinnosti tohto zákona zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní veci, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentracii konania, ak by boli v neprospech strany (§ 470 ods. 1 C. s. p.).

18. Konanie začaté do 30. 06. 2016 na vecne, miestne, kauzálne a funkčne príslušnom súde podľa predpisov účinných do 30. 06. 2016 dokončí súd, na ktorom sa konanie začalo (§ 470 ods. 4 C. s. p.).

19. Z návrhu na začatie konania, ako aj z doposiaľ vykonaného dokazovania nie je sporné, že žalobca jeho právo na sprostredkovateľskú odmenu (províziu) uplatňuje na základe zmluvy o sprostredkovaní č. 002/96.

20. Z odôvodnenia rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Obo/67/2011-220 zo dňa 27. 05. 2013 je zrejmé, že odvolací súd za rozhodujúcu okolnosť označil preukázanie, že zmluvy boli uzavreté tak, aby to nevzbudzovalo pochybnosť existencie uplatňovaného práva. I keď žalobca nebol zmluvnou stranou a v mene kupujúceho zmluvu neuzatváral, odvolací súd mal za to, že ako podnikateľ mal náležitým spôsobom postupovať starostlivo tak, aby vznik jeho nároku mohol hodnoverne preukázať. Keďže žalobca nepreukázal, že spoločnosť BENCROFT CORPORATION so spoločnosťou Potočný KEG Viedeň so žalovaným uzavrela, čo vyplynulo aj z výpovede Ing. Potočného, ktorý popiera, že by akúkoľvek zmluvu uzavrel, odvolací súd nárok žalobcu považoval za právne nepreukázaný.

21. Základnou otázkou pre posúdenie dôvodnosti žaloby s poukazom na zrušujúce uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ako súdu dovolacieho č. k. 2ObdoV/3/2014-281 zo dňa 30. 06. 2015 je, či odvolací súd v rozhodnutí sp. zn. 3Obo/67/2011 zo dňa 27. 05. 2013 dospel k správne mu záver, že zmluvy, na základe ktorých žalobca jeho nárok na províziu uplatnil, uzavreté neboli, keď neposkytol žalobcovi právo oboznámiť sa s dokladom, podaním žalovaného - vyjadrenie k dovolaniu zo dňa 10. 04. 2013, v dôsledku čoho žalobca nemal možnosť k okolnostiam zaujať stanovisko, ktoré žalovaný uvádzal ako jeden z dôkazov o neuzatvorení kúpnych zmlúv, na základe ktorých žalobca požadoval zaplatenie vymáhanej pohľadávky.

22. Pojednávanie konané dňa 15. 12. 2016 sa uskutočnilo za neúčasti žalobcu, aj žalovaného. Žalobca v podaní doručenom súdu 12. 12. 2016 svoju neúčasť ospravedlnil a vyjadril súhlas, aby sa konalo v jeho neprítomnosti. Žalovaný má doručenie vykázané fikciou, keďže na adrese uvedenej v obchodnom registri zásielku predvolanie neprevzal a vrátila sa ako nedoručená. Odvolací súd potom ako zaslal už písomne doklad, ktorý v odvolacom konaní sp. zn. 3Obo/67/2011 s poukazom na konštatovanie v zrušujúcom uznesení sp. zn. 2ObdoV/3/2014 žalobca nemal k dispozícii s vyjadrením žalovaného doručeného súdu 10. 04. 2013 (list v spise 212), oboznámil.

23. Zo zrušujúceho uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2ObdoV/3/2014 zo dňa 30. 06. 2015 nevyplýva, že by dovolací súd dospel k záveru, že odvolací súd dospel k nesprávne mu záveru, že zmluvy, z ktorých žalobca jeho nárok uplatnil, uzavreté boli. Dovolačný súd rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Obo/67/2011 zo dňa 27. 05. 2013 zrušil z dôvodu odňatia možnosti konať žalobcovi pred súdom z príčiny, že žalobca nebol oboznámený s podaním žalovaného zo dňa 07. 04. 2013 doručeného súdu 10. 04. 2013. V novom konaní odvolací súd túto vadu v dokazovaní odstránil, podanie žalovaného zaslal a na zvolanom pojednávaní umožnil sa k tomuto podaniu vyjadriť, čím v odvolacom konaní odstránil vadu konania, nedostatok zabezpečenie rovnocenného postupu obidvom účastníkom konania a uskutočnenie zákonného podkladu pred odlišné hodnotenie dôkazov, ako vykonal súd prvého stupňa.

24. Najvyšší súd Slovenskej republiky v novom konaní po zvážení dôvodov uvedených v odpovedi žalobcu na vyjadrenie zo dňa 07. 04. 2013 opätovne dospel k záveru, že zmluvy, na základe ktorých žalobcu jeho nárok na províziu uplatnil, uzavreté neboli a teda nebol splnený predpoklad pre úspešné uplatnenie jeho nároku. Z podania žalovaného zo dňa 07. 04. 2013 jednoznačne vyplýva, že Ing. L. poprel, že by akúkoľvek zmluvu s uvedenou spoločnosťou uzavrel a zo žiadneho dôkazu predloženého žalobcom, že spoločnosť BENCROFT CORPORATION so spoločnosťou Potočný KEG Viedeň zmluvu uzavrela, nevyplýva. Žalobca toto jeho tvrdenie žiadnym dôkazom nepreukázal, a preto odvolací súd na základe existujúcich dokladov v spise dospel k totožnému záveru, že žalobca jeho tvrdenie o existencii

podpísanej zmluvy, z ktorej nárok uplatnil, nepreukázal.

25. Najvyšší súd Slovenskej republiky s poukazom na ustanovenie § 388 C. s. p. napadnuté rozhodnutie v napadnutej časti zmenil tak, že žalobu zamietol.

26. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa ustanovenia § 396 C. s. p. tak, že žalovaný nárok na náhradu odvolacieho konania nemá.

27. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je podľa § 421 C. s. p. prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej súdnej praxe dovolacieho súdu

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C. s. p.). Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné a dovolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/, § 421 ods. 2 C. s. p. Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.). Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opraveného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C. s. p.). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C. s. p.). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania musia byť spísané advokátom (§ 459 ods. 1) Povinnosť podľa ods. 1 neplatí ak je:

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelania druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C. s. p.).

Dovolacie dôvody môže meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C. s. p.).

Rozsah v akom rozhodnutie napáda môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).